

XIII. szájzadi francia nef Áp-tÁse

Hozzáadta: Szikora László

2015. november 05. Csütörtök 08:19

Utolsó frissítés 2015. november 05. Csütörtök 08:50

Italban nem szoktam több dologba egyszerre belevágni, de valahogy megakadtam a Mordaunt Áp-tÁsÁvel (alkotóval?). A 2014-es találkozóán viszont kaptam Tyrmantól egy kényvet, a Cinque Ports nejeiről, mely egy tervrajzot is tartalmazott, Ás teljesen rábuktam, mivel ÁgÁta Ázegettem ezeket a bástyás, Ácsolt hajáskat, Ás gondoltam ÁsszeÁtÁk egyet a kévetkező találkozóra. Persze, az ÁsszeÁtÁs egy kerek Ávbe tellett, mÁg az ilyen egyszerÁkinÁzÁ hajÁval is igen sok munka volt, nÁhÁny buktatÁval tarkÁ-tva.

A rajz Átlagos, de hasznÁlhatÁs, valamint a kényv sok segÁ-tsÁget ad, bájr nÁmet nyelvÁ, az ÁbrÁjk Ás nÁhÁny ismeretÁvel el lehet rajta igazodni. De Árt valami ÁrdekessÁget bele kellett vinnem. Belefutottam az interneten egy francia XIII. szájzadi nef adataiba, mely egy kicsit nagyobb az angol nefnél Ás megtetszett a rajzocska is Ála, a gÁtikus bástyalÁjakkal Ás a francia liliomos dÁ-szÁ-tÁsekkel.

IsmÁt a jÁs kis tervezÁmu programomat (Solid Edge) hÁ-vtam segÁ-tsÁgÁl, bevitem az eredeti bordarajzokat, mely alapjÁ kialakult a hajÁstest, ÁtmÁreteztem egy kicsit, majd megÁllapÁtottam az Áj bordÁjzatot. TermÁszetesen sÁrÁ»bbre vettem, hogy kényebb legyen palÁinkozÁsnÁl az Á-veket tartani. A bástyÁjkát is ÁtalakÁtottam a hajÁs mÁrete miatt, illetve a gÁtikus lÁjbazatot is megÁlmodtam. AnnyibÁl szerencsÁs a helyzet, hogy ezekrÁl igen kevés, az is elÁg torz, ÁbrÁzolÁs van, tehát ez adott nÁmi szabadsÁgot, olyanra rajzolhattam, ami nekem tetszik.

A bordÁjzatot 4 mm-es Átegelt lemezbÁl vÁgtam ki, de ismÁt megfogadtam, hogy májkor nem hasznÁlom ezt az anyagot. HiÁba, nem szeretek vele dolgozni! Beszakad, tÁrik, nehÁz a kemÁny ragasztÁs miatt formÁra csiszolniÁ! Az orr- Ás fartÁkÁt tÁbbszÁr letÁrtem egy-egy Ávatlan mozdulattal.

Amitől pedig nagyon félttem: a klinker palánkozás. Természetesen utánnanéztem, hogy pontosan hogyan kell ezt csinálni, de gyorsan elvettem még a gondolatját is annak, hogy minden bordába beereszeljem minden palánk helyét (akkor tovább tartana, mint a Mordaunt!). Szóval az íjlinker mellett döntöttem, mely csak imitálja a palánkok fedését, de elég jól néz ki.

A palánkokat a szokásos módon elkészítettem (kicsit vastagabbra), majd egy szögben bemart vezetékcsőszekélyt csináltam, melyet befogtam a marógárp satujába, majd felállítottam a maróval, beállítva a végleges vastagságot. Ezután csak azt kellett tolni kizárta a láceket. A mart felület nem valami szép, mivel nem volt meg a megfelelő fordulat, de ez beállandó kerület.

A bordázatot lefelé fordítva rögzítettem, mivel így lefelé kellett nyomnom a palánkokat, könnyebb volt az áveket tartani, illetve részek sem lehettek a palánkok között, mert ezt már később nem lehet távolítani, sziszecsiszolni. Itt már van tőrve az orrtörke!

Az árt végén szokás szerint beástem a palánkok helyét, hogy megfelelően rögzítve legyenek. Egyébként pillanatragasztással dolgoztam, párával melegítve előhajtottam a palánkokat a szélesebb áveknél (szinte csak ilyen volt!), illetve röviden (3-5 perc) áztattam rögzítés előtt. Így, hogy a palánkok keresztmetszete nem gölgalap volt, sokkal nehezebb volt szőpen hajlítani.

Így nézett ki nyersen a palánkozás.

Ami eddig nem nagyon látszódt, a bordák között kis hasabokat kellett beragasztanom, mivel nem volt elég merev a bordázat főleg az állszecsizolásnál. A szíjak a hasabok méreteit mutatják, néhány tizedmilliméter eltérést okoztak!

Az orrálátás a farnál, ahol a palánk becsatlakozik a gerincbe, el kellett csiszolni/lapítani a palánkok végét, így csatlakozásukon látszik. Ezt a Youtube-on láttam egy csónakasztás-támnál.

Azért a palánkokat meg kellett csiszolni, a kisebb részeket, hibákat eltüntetni, illetve a pácoláshoz minél simább felületet készíteni. Ehhez a művelethez kis hasabokra kb. 1/4 mm-es durvaságú csiszolópapírokat ragasztottam!

És szőpen egyesével tábláimra átciszoltam.

Pácolásra előkészítve, felragasztva a kormánylap tartóelemei és a fedélzettartó gerendavégek. A nagyszerűen látszik, hogy eredetileg a bordákon voltak a gerendavégek, de palánkozás előtt arra jöttem rá, hogy sokat nehezebb a palánkozás, ha keréket, illetve getnem kellene, így levágtam és utólag imitáltam kis hasabok felragasztásával.

Elkezdtem a bástyák készítését, egy ragasztószablon martam az oldalfalak összeállításához.

A bástya alkatrészei előkészítve.

–szeragasztva, pólva, lakkozva.

A bástyaik lőbazatival jól elszáraztam, de ehhez az „egyszer»» hajóhoz kellett valami, ami feldobja, no meg ez a gátló bolt-vektor rajongok, hát most megkaptam. A hajó-tolt bolt-v lőcek előg nehezen akarták felvenni a formát, egy pólrszor jrarasztottam, mire ilyen lett.

A hajótest és a bástyaik pólva, lakkozva és gyorsan egymásra rakva, hogy végre lőtszadjon milyen is lesz.

Itt pihen, alszik a Mordaunt!

Pólásra előkészítve az apróságok egy része: kőtőlfogók, csőrlő, jőbockosjő.

A fedélzet ledeszkázva, helyekre kerültek a bástyáik és az árboc.

Ezek a hajók nem voltak tölde-szá-tve, csak a bástyák oldalára akasztott pajzsok adnak egy kis szé-nes-tést. Ezeket apró liliomos c-mereket képtelen lettem volna megfesteni, így egyszerűen kinyomtattam és ragasztottam pajzsokra.

Egy kis fedélzeti nézet, egészen jó képeket csinál a telefonom és kisebb helyre befér, mint egy rendes fényképezőgép.

Most már kezd minden felkerülni a hajóra. A kormánylapát kátelekkel volt rögzítve, nem hiszem, hogy től hirtelen manővereket tudtak vele csinálni.

A kormánylapát kitétele a fedélzeten.

Folytattam a kitételrel, mely előg egyszerű egy háromárbocos galleon után. A macskafejek készítése volt egy lassabb, mivel nem kár alak, hanem ilyen háromszög-csepp forma. Szeletelés módszerrel csináltam, de a hornyokat az oldalra abszolút kézzel kellett rajtítani.

A hajócsészék tarcsákjai és a csészék, mely a vitorlarudat tartja.

Ismét egy kézikönyv a fedélzetéről nézve.

A horgonyt vízszintesen reszeltem ki, a szára kávé lett forrasztva. Itt már a festésre jár.

A vitorláján először sokáig medítettem, pontosabban azon, hogy rájérek-e a csészére. A kézzel festést azonnal elvettem. Először a sima vitorláját feltettem, de valahogy túl egyszerű, olyan semmilyen nem volt, valahogy kávéjanta a csészére. Vettem nyomtatható, vasalható transzfer papírt, csináltam néhány próbát, először jónak találtam. Főleg, hogy túl vastag és fényes lesz, de a fotón egy kicsit tompítottam Photoshop-pal, így egészen jól mutatott. Egy dolgot azért elrontottam, mivel vasalódeszkán vasaltam, ami ugye egy kicsit puha, és ahogy belenyomódott a vasaló, egy kicsit homoró lett. Tehát abszolút sima, kemény felületen érdemes vasalni.

Égy a találkozási, egy év alatt elkészült a nef. Csak a zsiszák hiányoznak, majd a Mordaunt zsiszával egyétt megrendelem.

Nagyon élveztem ennek a kis hajónak az építését, az nagyon tetszett, hogy minden munkafázison végig kellett mennem, de nem volt unalmas, mert mindenből csak néhány darabot kellett csinálni. Most visszatérek a Mordaunt építéséhez, de nem tartom kizártnak, hogy idővel még beszérek valami kisebb hajót szórakozásukért.